

НОВОЕ ЖИТТЯ

ОРГАН БРОВАРСЬКОГО МІСЬКОГО КОМІТЕТУ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ УКРАЇНИ, МІСЬКОЇ І РАЙОННОЇ РАД НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Газета виходить з 17 квітня 1937 року

★ № 132 (7419) ★

Субота, 22 серпня 1987 року

★ Ціна 3 коп.

Щоденник польових робіт

● За оперативними даними диспетчерської служби районного агропромислового об'єднання, на 20 серпня ц. р. у господарствах району обмолочено ранні зернові на площі 14114 гектарів. Більшість господарств завершила збирання врожаю ранніх зернових і зернобобових культур.

● Урожайність зернових по району сягає 33,1

центнера з гектара. Найбільший урожай одержали хлібороби орденна Жовтневої Революції племзаводу «Плосківський» — по 54,1 центнера з гектара, а найменший — «Заплавний» — 21,7 центнера з гектара.

● Господарства району продали державі 2540 тонн ранньої картоплі при плані 4000 тонн. Найбільше реалізували цієї про-

дукції трудівники радгоспу «Гоголівський» — 1487 тонн.

● Позавчора овочівники району відправили в торговельну мережу 293 тонни овочів. Всього господарства району вже продали державі 21910 тонн городини при плані 56600 тонн, що на 399 тонн менше, ніж за цей час торік.

● Значно менше проти відповідного періоду

минулого року продали державі овочів трудівники радгоспів «Бобринський», «Великодимерський», «Плосківський», «Зоря».

● Господарства району почали силосування кукурудзи. У траншеї закладено 12580 тонн кукурудзяної маси. Широко розгорнули силосування кормозаготівельники радгоспів «Гоголівський», «Авангард», імені Кірова, «Літківський», птахорадгоспу «Семиполківський».

ОФІЦІЙНИЙ ВІДДІЛ

Причина упущення — неорганізованість

На своєму черговому засіданні виконком районної Ради народних депутатів розглянув питання «Про невідкладні заходи по поліпшенню роботи по постачанню плодоовочевої продукції жителям Києва і Броварів».

На засіданні виконкому відзначалося, що в нинішньому році радгоспами районного агропромислового об'єднання немало зроблено для збільшення виробництва плодоовочевої продукції, що дозволило план продажу ранніх овочів перевиконати на 2,500 тонн. Однак через безконтрольність з боку спеціалістів РАПО, низький рівень організаторської роботи керівників господарств району у липні — серпні цього року темпи продажу овочевої продукції знизилися. Так, за період з 10 по 17 серпня щоденний продаж її склав лише 189 тонн, у тому числі місту Києву — 171 тону. Особливо незадовільно організовано збирання й реалізацію овочів у радгоспа: «Жердівський» (директор В. І. Мельник), «Зоря» (К. С. Шостака), «Літківський» (П. О. Кустовський), «Красилівський» (М. М. Лялун). За останній тиждень здача овочів тут не перевищувала 15 тонн. Усе це призводить до зриву виконання договірних зобов'язань по постачанню плодоовочевої продукції жителям Києва й Броварів.

Незадовільно займається закупівлею овочів у місцевих населених пунктах районів керівництво заготконтори райспоживспілки (директор П. Ю. Пиндюра).

У прийнятому рішенні виконком районної Ради народних депутатів вказав директорам радгоспів «Бобринський» — І. І. Стасюку, «Великодимерський» — Є. Ф. Томіну, «Жердівський» — В. І. Мельнику, «Зоря» — К. С. Шостаку, «Красилівський» — М. М. Лялуну, «Літківський» — П. О. Кустовському на незадовільний рівень роботи спеціалістів по збиранню й продажу плодоовочевої продукції згідно з договорами.

Голові ради РАПО А. В. Барезовському дано вказівку підбити підсумки восьми місяців по реалізації овочів. У випадку невиконання господарствами договірних зобов'язань притягти винних до відповідальності.

Голов виконкомів Рад народних депутатів, на території яких розташовані названі радгоспи, — М. І. Дем'янчука, В. М. Стадника, М. Ф. Сибігу, М. М. Прокопенка, Т. С. Гайдак, М. І. Хорошуна, В. С. Прудкого, В. О. Кобилякова зобов'язано провести організаторську роботу серед населення по залученню всіх працездатних громадян на допомогу в збиранні плодоовочевої продукції.

Керівникам радгоспів рекомендовано застосувати додаткові заходи стимулювання працівників, зайнятих на збиранні врожаю. А директорам радгоспів «Бобринський» — І. І. Стасюку, «Великодимерський» — Є. Ф. Томіну, імені 60-річчя СРСР — І. І. Рибці дано вказівку організувати цілодобову роботу консервних цехів по переробці фруктів і овочів. Керівників господарств, що спеціалізуються на вирощуванні овочів, зобов'язано до 25 серпня ц. р. провести сіббу кропу, салату, шпинату для використання в осінній період.

Райвиконком вказав директору заготконтори райспоживспілки П. Ю. Пиндюру на незадовільну роботу по заготівлі лишків овочів, фруктів, картоплі в населення й зобов'язав його в найкоротші строки виправити становище.

ЯК ГОТУЄТЕСЯ ДО ЗИМИ?

ДО СПРАВ— З ПРОХОЛОДОЮ

У радгоспі «Гоголівський» минулого зимово-стійлового періоду утримання худоби загинуло чимало молодняка. Про причини неблагополуччя господарства в цьому питанні говорилось на різних рівнях. Але цікаво, як гоголівські тваринники самі намагаються уникнути подібних недоліків у майбутньому, як готуються до наступної зими?

Як повідомив директор радгоспу А. Т. Косенко, 75 процентів усього падежу худоби по господарству припадає на ферму третього відділка. Саме сюди і прибула рейдова бригада разом з головним зоотехніком С. А. Карандою та головним ветлікарем радгоспу А. С. Вагою.

Приміщення тут, прямо скажемо, мають непоганий вигляд. Ремонтні роботи розпочато. Однак на території ферми не прибрано гній, ростуть скрізь бур'яни. Необхідно реконструювати приміщення для новонароджених телят. Вони на фермі великі. Їх слід поділити на менші, в яких би можна було ізолювати телят групами від першого до четвертого днів народження. Це значно зменшило б розповсюдження інфекційних захворювань.

Родильне відділення ферми знаходиться у великому корівнику, де, зрозуміло, слабкий обігрів. Денники для розтелу корів тут малуваті. Зробити нормальне родильне відділення на третій бригаді можна з мінімальними затратами. Варто лише більше наполегливості проявити головному зоотехніку і головному ветлікареві «Гоголівського».

А вони, як засвідчили факти, з прохолодою ставляться до своїх обов'язків. Зрозуміло, що такі ж низькі вимоги ставлять і до своїх підлеглих. Наприклад, у літньому таборі того ж третього відділка, як розповідали спеціалісти, новонароджених телят випоюють чотири рази на день. Здавалося б, це й не погано. Однак насторожувало те, як же виконується ця

процедура, коли доять корів тут лише два рази: вранці та ввечері?

— Так і напуваємо, — пояснив С. А. Каранда, — на початку і після закінчення ранкового доїння.

Відверто кажучи, сумнівів після такої відповіді головного зоотехніка не тільки не зменшилось, а збільшалося.

Ряд факторів свідчив про те, що немає справжнього господаря на фермі другого відділка радгоспу «Гоголівський». Сюди хто як хоче, так і під'їжджає. Огорожа тут відсутня. Видно, що й чергування тут не проводиться, бо й на цей раз ми не зустріли біля худоби жодної живої душі. Корми тут валялися під ногами, сіль — під відкритим небом. Сухостійні корови були в багні. Новонароджене теля ніхто навіть не обтер.

— Чому ж така безгосподарність тут? — звертаємося до головного ветлікаря радгоспу А. С. Ваги.

— Не турбуйтеся, — почав заспокоїливим тоном Андрій Самійлович, — зараз прийде скотар, обітре теля, прибере корми, почистить корови...

Що ж, коли головний спеціаліст господарства в такій ситуації не бачить приводу для тривоги, то стає зрозумілим легковажне ставлення до роботи керівників середньої ланки, простих тваринників, стають зрозумілими причини падежу худоби.

Словом, у період підготовки до зими гоголівцям необхідно поруч із ремонтом тваринницьких приміщень провести значну організаційну роботу, добитися виконання технологічних вимог вирощування молодняка, утримання худоби.

Рейдова бригада: В. БЛАЖКО — начальник підвідділу Головного управління ветеринарії Держагропрому УРСР; В. ФЕДОРЕНКО — завідуючий відділом ветеринарної санітарії обласної ветстанції; М. ШИПКО — головний ветлікар району; І. ОЛЬХОВСЬКИЙ — кореспондент «Нового життя».

На знімку — кращий столяр меблевого цеху райпобуткомбінату Анатолій Федосійович Буштрук. З-під його майстерних рук виходять красиві міцні меблі, якими користується багато броварчан. Фото М. Семиного.

Оперативні дані

ДИСПЕТЧЕРСЬКОЇ СЛУЖБИ РАЙОННОГО АГРОПРОМИСЛОВОГО ОБ'ЄДНАННЯ ПРО ВИРОБНИЦТВО МОЛОКА ГОСПОДАРСТВАМИ РАЙОНУ НА 19 СЕРПНЯ 1987 РОКУ				
(Перша графа — вироблено молока за день (тонн), друга — більше (+) або менше (-) до 19.08.86 р., третя — надозно молока від корови (у кілограмах), четверта — більше (+) або менше (-) до 19.08.86 р.)				
«Гоголівський»	28,5	+3,4	9,9	+1,1
«Великодимерський»	24,1	-2,1	9,5	-0,6
«Плосківський»	23,1	-0,9	18,8	-0,2
«Русанівський»	22,0	+0,2	11,1	0
«Літківський»	21,8	+3,1	9,0	+1,5
«Зоря»	20,0	+0,2	8,7	+0,2

Імені Щорса	18,0	-0,8	12,9	-0,3
«Бобринський»	17,6	-0,3	11,4	0
«Красилівський»	14,0	0	8,3	0
«Жердівський»	14,0	-0,7	8,5	+0,1
Птахорадгосп				
«Семиполківський»	13,8	+2,4	13,5	+5,8
«Заворицький»	11,8	+1,0	9,2	+1,1
Птахорадгосп				
«Богданівський»	11,8	+0,8	10,8	+1,8
«Заплавний»	11,1	+2,4	9,7	+2,8
ППЗ «Рудня»	9,6	+0,2	12,7	+0,1
«Авангард»	7,9	+0,3	14,7	+0,6
Імені Кірова	6,8	-0,8	13,3	0
Імені 60-річчя СРСР	5,6	0	15,5	0
«Пухівський»	1,8	0	12,2	0
По району	283,5	+8,4	10,70	+0,70

ЧАС ПЕРЕБОРЮВАТИ ІНЕРТНІСТЬ

У житті кожної комсомольської організації — великої чи малої, що налічує в своєму складі лише десяток — другий членів з події, значимість яких важко переоцінити. Для тисяч спілчан Броварщини такою подією повинні стати цьогорічні звітні - виборні збори. Підсумовуючи діяльність юнаків і дівчат за певний період, розмова на них спрямовується, як правило, у майбутнє. Тобто йде колективний пошук шляхів зростання бойовистості молодіжних ланок, визначення «гарячих» точок докладання зусиль.

На проведення звітно-виборної кампанії в другому році п'ятиріччя, яка розпочинається нині зборами в комсомольських групах, міському ЛКСМУ покладає особливий наділ. Вона повинна стати поворотним етапом для організації спілки на шляху наступу, продемонструвати розуміння молодими представниками трудових колективів усієї відповідальності за ефективність кроків на шляху перебудови, готовність в реалізації масштабної програми прискорення взяти найактивнішу участь.

Коли аналізувати рік прожитий, то ми без сумніву можемо записати його в свій актив. Головне, чим він був характерний, — зростання трудової активності молодого покоління, його ініціативи. Тобто той курс, який обирався на мпнух

звітні - виборних зборах, у багатьох організаціях ЛКСМУ був підірпаний реальними діями. Є про що говорити на цьогорічних зборах комсомольців заводу «Торгмаш», фабрики верхнього дитячого трикотажу, Київської птахофабрики, радгоспу «Гоголівський» та інших. Відрадно, що тут чітко визначено конкретні точки докладання зусиль, а участь юнаків і дівчат у здійсненні намічених заходів дозволяє підвищувати їх відповідальність і діловитість.

Однак успіхи, хоч і не поодинокі, не можуть змусити нас — комсомольських працівників забути про недоліки. Їх іще дуже і дуже багато, адже намічені торік цікаві плани, висловлені наміри в багатьох випадках так і залишилися не підірпаними реальними діями. Як не прикро констатувати, але змусені визнати: немало організацій ЛКСМУ міста і району вражені вірусом байдужості й пасивності. Важко, приміром, чекати конкретної розмови на звітно-виборних зборах у радгоспі «Жердівський», де ватажок комсомольців А. Бурікіна обмежується роздачею нарядів та вишукує причини своєї пасивності.

Та хіба такий стан справ лише в «Жердівському»? Давно настав час чесно й принципово повести мову про повернення на втрачені позиції

комсомольцям радгоспів «Літківський», «Зоря», «Красилівський», імені Щорса, імені Кірова, адже їхні потенційні можливості немалі. Добре було б, коли предметна розмова з цього приводу відбулася вже в ході нинішньої звітної - виборної кампанії. Але розмова не для заходу, а для докорінного поліпшення стану справ. А це можливе буде тільки тоді, коли на зборах кожен юнак і дівчина переглянуть своє ставлення до виконання і обов'язків, і доручень, проникнуться розумінням того, що час зараз не той, щоб займати позицію «моя хата з краю».

Глибоко осмислити, побачити вихід із становища повинні на своїх зборах і комсомольці-будівельники. У їх «пасиві» за останній час назбиралося стільки упереджень, що замовчувати їх аж ніяк не можна. Ставлення молодих трудівників до виконання обов'язків і дотримання дисципліни, стан внутрішньої дисципліни і сплати членських внесків. Ці та багато інших питань повинні скласти не лише основу звітних доповідей, але й бути темою виступу спілчан. А як було б здорово, якби комсомольці будівельних організацій перейшли від слів до діла і на практиці довели свою готовність в неробочий час відпрацювати сім днів на спорудженні об'єктів соціальної культури!

Безумовно, будь-які плани, завдання, визначені на звітні - виборних зборах, будуть підтверджені на практиці тільки тоді, коли в комсомольських організаціях буде обраний хороший актив, здатний повести за собою юнаків і дівчат. Ось чому турботою всіх спілчан повинне стати питання про висунення до його складу справді гідних юнаків і дівчат, котрі не бояться брати на себе відповідальність, не опустять руки при обивательському закидві «Тобі що, більше всіх треба?»

Я навмисне торкнувся лише окремих питань проведення звітної - виборної кампанії. Система підготовки до зборів, ходу самої розмови на них в нас вже відпрацьована роками. Треба тільки, щоб була вона чесною й сміливою, безкомпромісною й глибокою. Такою, яка б дала поштовх ініціативі й усвідомленій готовності йти вперед, добиватись більшого.

Ще на одному моменті хотілося б зупинитися. Разом з виборними комітетами ЛКСМУ і спілчанських бюро проходять і виборні штаби «Комсомольського прожектора». Так було і раніше. Але нерідко до штабу «КП» потрапляли люди інертні й боязкі, від чого сама суть справи дискредитувалася. В умовах розширення гласності, боротьби за порядок і справедливості прожектористи можуть і повинні сказати своє слово. Тому посилення уваги до їх діяльності йтиме тільки на користь організаціям ЛКСМУ у тій важливій роботі по виконанню завдань XII п'ятиріччя.

К. ВОРУШИЛІН,
перший секретар міському ЛКСМУ.

ДИСЦИПЛІНА — ЗАКОН ДЛЯ ВСІХ

Справа в тому, — говорить Володимир Сергієвич, — що з ряду об'єктивних та суб'єктивних причин тривалий час у нашому господарюванні діяли такі методи управління, за яких можна було ходити в лощані не за виробничі досягнення, а за уміння вдало рапортувати. Цим і користувалися окаянілювачі. Тим часом деякі контролюючі органи, особливо місцеві, безвідповідально ставилися до покладених на них

процвітають приписки, як правило, створюється ґрунт для розкрадання суспільної власності та інших зловживань.

Не менш й моральні збитки. Бачачи, як спритні рапортотворці одержують незаслужені премії, ходять у таких же незаслужених почестях, люди зневірюються у соціальній справедливості.

— Приписки бувають і за вказівкою...

— Про це варто сказати детальніше. Обов'язки

Як бур'ян з поля

Про окаянілювачів пишуть фейлетони, суди виносять творцям липових звітів суворі вирокі... А приписки, як той бур'ян, все ще трапляються на нашому полі. В чому їхня живучість? З цього запитання кореспондент РАТАУ почав розмову із заступником міністра юстиції УРСР В. С. Стефанюком.

обов'язків. В окаянілювачів люди знаходяться шливові захисники. Є й інші причини — безгосподарність, низька дисципліна тощо.

— Як проявляється їх зло?

— Окаянілювачі досить «винахідливі». Скажімо, колишній директор радгоспу імені Щорса Броварського району на Київщині Адамкович та голосний зоотехнік Голова чинили так: спонукали бригадирів тваринницьких ферм звітувати про частину дійних корів як про нетелей. Тут притримували і списаних тварин. Отже, на стадо «працюючих» корови, які в ньому не значились. Молоко від них розділялося на звітних тварин. Так тут «досягали» високі удої. Часом на одну корову приписували по 500 — 700 кілограмів молока.

На папері — благополуччя. Та обходилося воно господарству, зрозуміло, дорогою ціною. Дорого обійшлося це й окаянілювачам. Київський обласний суд засудив Адамковича до позбавлення волі на два роки, а Голова — до року виправних робіт. Верховний суд республіки залишив вирок у силі.

Приписки та інші викривлені звітності — злочин. Вони дезінформують планові та господарські органи, ускладнюють раціональний розподіл матеріальних та трудових ресурсів. Все це обертається потім новими збитками й ускладненнями. За свої рожеві звіти окаянілювачі справно одержують платню, а часом і солідні премії. Колишній начальник Каховського ремонтно-будівельного управління тресту «Південрадгоспрембуд» Костенко та інші посадові особи приписали будівельних робіт у колгоспах та радгоспах на 930 тисяч карбованців. За невиконані роботи йшла зарплата, виплачено близько 8 тисяч карбованців премій... Крім того, там, де

зок представляти державну звітність покладена на певних посадових осіб — керівників та головних (старших) бухгалтерів підприємств, установ, організацій, або на осіб, які в установленому законом порядку виконують їхні обов'язки. Вони відповідають за точність звітності, несуть кримінальну відповідальність за приписки. Та судова практика свідчить: до викривлень звітності часом причетні окремі працівники вищестоящих органів.

Спеціальна посадова Пленуму Верховного суду СРСР роз'яснює: посадова особа вищестоящої організації, яка спонукала до приписок, підлягає відповідальності як організатор злочину. Закон для всіх один. Стаття 147-1 Кримінального Кодексу УРСР класифікує приписки в державній звітності і представлення інших навмисно викривлених звітних даних про виконання планів як протидержавні дії. Вони караються позбавленням волі строком до трьох років або виправними роботами на строк до двох років, або штрафом у розмірі до 300 карбованців з позбавленням права займати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до п'яти років чи без такого.

Нові економічні методи управління, на які переходить народне господарство, дають широку самостійність господарствам. Настає час, коли і зарплата, і премія, і різні блага визначаються за індикаторами результативності праці. Це підкорить рубас такий бур'ян, як приписки.

Велика роль у боротьбі з окаянілюванням належить трудовим колективам. Сила громадської думки, гласність, безкомпромісне застосування всіх юридичних, соціальних і моральних законів суспільства — ефективні засоби для того, щоб викоренити це зло.

ТУРБОТА ПРО ВАС, ВЕТЕРАНИ

Усі ми є свідками того, як наполегливо ЦК КПРС і Радянський уряд здійснюють широкомасштабну програму підвищення добробуту членів соціалістичного суспільства, проявляючи особливу турботу в питаннях поліпшення умов життя інвалідів і учасників Великої Вітчизняної війни.

Зараз на території Броварів і району проживає понад п'ять тисяч учасників війни, котрі користуються встановленими шльгами. Але нерідко ще від них надходять скарги на погане, несвоєчасне обслуговування. З метою виправлення цих недоліків, уточнення списків учасників війни, дальшого поліпшення умов їх життя Броварський об'єднаний військкомат і виконком місцевих Рад народних депутатів проводять у 1987—1988 роках переєстрацію посвідчень учасників Великої Вітчизняної війни. В період цієї кампанії колишнім фронтовикам також вручатимуться нові талони для придбання проїзних квитків на пільгових умовах. Нині міськрайвійськкомат розгортає роботу по збору посвідчень учасників війни для їх уточнен-

ня й наступної переєстрації. Вона буде проводитися спеціальною комісією таким чином. Ті фронтовики, хто проживає в сільській місцевості, здають посвідчення у виконкомі сільських Рад, а броварчани повинні представити їх після 20 вересня в міськрайвійськкомат в робочі дні з 9-ї до 18-ї години, а в суботу — з 9-ї до 13-ї години. Одночасно з поданням посвідчень учасникам війни необхідно пред'явити й підтвердуючі документи про проходження служби в частинах і закладах Діючої армії, перебування в партизанських загонах. Тобто солдатські книжки, військові й партизанські квитки, довідки Центрального архіву Міністерства оборони СРСР тощо.

Замість зданого посвідчення учасниками війни їх власники отримають тимчасові спецдовідки, які будуть дійсні на період переєстрації. А в посвідченнях буде поставлено спецштамп з відміткою про переєстрацію. Після цього квитки знову передбачено повернути їх власникам, а довідки, що їх замінятимуть, здаватимуться в

міськрайвійськкомат чи виконком сільської Ради. Ті посвідчення, що не будуть переєстровані, з 1 січня 1989 року вважатимуться недійсними.

Зрозуміло, виникнуть випадки, коли хтось із колишніх захисників Вітчизни не зможе з'явитися у військкомат чи виконком сільської Ради. В такому випадку необхідні документи можуть пред'явити в названі органи близькі родичі фронтовиків. Обсяг роботи належить виконати справді великий. Тому звертаємося до всіх учасників війни здати документи на переєстрацію вже до 25 вересня 1987 року.

Стосовно переєстрації посвідчень інвалідів Великої Вітчизняної війни, то вона буде проведена міським і районним відділами соціального забезпечення. Для цього інваліди повинні здати посвідчення в міськрайвійськкомат.

Відбудеться, також і переєстрація посвідчень, власники яких виконували інтернаціональний обов'язок у Афганістані. Вони пройде в 1988 році.

В. ПОЛІЩУК,
військком.

Трудівники заводу порошкової металургії імені 60-річчя Радянської України щоденно наполегливо працюють, множать досягнення свого рідного підприємства. На кожному робочому місці вони намагаються працювати високопродуктивно і з повною віддачею. Співкальчик Сергій Євгенович Рибалко (на знімку) належить саме до таких сумлінних робітників.

Фото М. Семінога.

ДЕНЬ РЕСПУБЛІКИ

РЕКОРД СТАЛЕВАРИВ

Жданов (Донецька область). Рекорд виплавки сталі на 905 тонному мар-

тені встановила бригада молодого сталевара Ф. М. Катенєва з Ждановського комбінату імені Ілліча. З одного квадратного метра площі поду печі знято

33,3 тонни металу. Новий рекорд, встановлений на шостій мартенівській печі імені Макара Мазая, металурга Жданова присвятили 70-річчю Великого Жовтня.

НОВИЙ КУЛЬТИВАТОР

Полтава. Високу оцінку у спеціалістів - лісівників дістав культиватор для прополювання посадок 2—3-річних дерев, серійний випуск якого по-

чато на лубенському заводі «Спецлісмаш». На відміну від причіного попередника, новачок — навісний, більш маневрений і зручний в експлуатації. Маючи в три з лишком рази більшу продук-

тивність, він до того ж краще, ніж попередня модель, очищає міжряддя від бур'янів. А спеціальні додаткові пристрої забезпечують прополювання і в рядах.

(РАТАУ).

**КОЛОНКА
КОМЕНТАРІВ**

**Шляхом
незалежності**

Афганістан відзначає чергову річницю відновлення своєї незалежності з кетменем хлібороба в одній руці і з автоматом воїна — у другій. Відстоювати її країні довелося у чотирьох війнах з англійськими колонізаторами. Причому вчетверте — вже після того, як незалежність і повний суверенітет Афганістану були визнані Радянським урядом. Лише після розгрому англійських військ біля фортеці. Так британський уряд у серпні 1919 року був змушений заявити про визнання незалежності Афганістану. Але остаточний договір про це було підписано лише через два з лишком роки.

А втім, імперіалісти не лишили спроб поставити цю країну під свій контроль. Особливо запеклого характеру такі спроби відбулися з перемогою національно-демократичної революції 27 квітня 1978 року. Вашингтон, його союзники та підручні розгорнули проти Афганістану неоголошену війну, постійно нарощуючи воєнну й фінансову допомогу протипанікам народної влади. Таємна допомога душманам зброя і боеприпасами досягла кількох сотень мільйонів доларів на рік, і вже в наступному році може переважити до мільярд.

Англійське телебачення показало недавно фільм, де, зокрема, зафіксовано уламки цивільного літака, збитого англійською ракетою «Блоупайп». На передньому плані ілюстрація зафіксувала обпалену шкіру жіночих туфель — все, що лишилось від мирних афганських громадян, які перебували на борту. Такий вигляд має на практиці доктрина президента Рейгана. Це його найбільша війна, — констатував голос за кадром.

Вже після цього в небі над Афганістаном було збито ще один літак — транспортний АН-26. Цього разу американською ракетою «Стінгер». І знову під уламками літака загинули ні в чому не винні афганці, в тому числі — діти.

На початку нинішнього року афганське керівництво почало проводити політику національного примирення. «Ця політика вже дає свої перші плоди, — говорив недавно на пресконференції в Москві генеральний секретар ЦК НДПА Наджаб. — Плоди з дерева цієї політики, можливо, ще не всі повністю достигли, можливо, їх ще і не так багато, але важливо, що ці плоди не привозні, не імпортовані, а підготовлені всім досвідом, всім життям нашого народу. Це дерево поливається сльозами нашого народу внаслідок неоголошеної війни, що ведеться проти нас».

Процес національного примирення повинен принести мир і згоду на землі Афганістану. Радянський Союз, діючи в дусі традицій радянсько-афганської дружби, щиро підтримує цю політику.

**А. БІРЮКОВ,
оглядач ТАРС.**

Добросовісно працює у радгоспі «Гоголівський» Леонід Миколайович Іваницький. На будь-якій ділянці роботи передовий водій цього господарства зарекомендує себе з кращого боку. Відзначається він і на щорічних змаганнях, де є одним із лідерів соціалістичного змагання.

На знімку: шофер Л. М. ІВАНИЦЬКИЙ.

Фото М. Семінога.

НЕТРУДОВИМ ДОХОДАМ — ЗАСЛІН!

ОХОРОНА соціалістичної власності — конституційна вимога до кожного радянського громадянина, його правовий і моральний обов'язок. У Основних напрямках економічного і соціального розвитку СРСР на 1986—1990 роки, затверджених XXVII з'їздом КПРС, підкреслено: «Посилити режим економії. Наполегливо добиватися раціонального і економічного використання всіх видів ресурсів, зниження їх втрат...».

Актуальною справою є в наш час і боротьба з різного роду посяганнями на народне добро. Саме вони завдають великої шкоди поступальному розвитку Радянської держави. Слід мати на увазі, що такі посягання не тільки приносять значні економічні збитки, а й негативно впливають на роботу під-

сотні дрібних злодіїв, відшкодовано державі понад 5 тисяч карбованців. Постанова ЦК КПРС «Про заходи по посиленню боротьби з нетрудовими доходами» зобов'язує як

ЦІНА

правоохоронні органи, так і керівників усіх рангів посилити особисту відповідальність за збереження народного добра, поставити нетрудовим доходам щільний заслін.

Як свідчать судово-практична та результати перевірок дотримання законодавства по охороні соціалістичної власності, далеко не на всіх підприємствах цього міста воно належно виконується.

тривалого часу не подбала про ремонт огорожі навколо заводу, належну охорону складів, викон заготівельного цеху та інше. Керівництво заводу на чолі з колишнім директором Б. І. Поповим залишило поза увагою цю надзвичайно важливу ланку роботи, поклавшись на те, що на підприємстві діє позавідомча охорона. З неї, виходить, і слід шукати, як металеві кути, таврики, електроди та ін-

ОДНІЄЇ

ші матеріальні цінності із заводу опиняються на балконах висотних будинків міста та дачних будиночках. Прагнення до наживи набрало на підприємстві такого характеру. Досить сказати, що працівниками позавідомчої охорони в 1987 році затримано більше 200 «несунів». І майже всі вони намагалися винести все ті ж металеві кути, таврики, електроди. Викрито більше 300 випадків приготувань до крадіжок — вже порізані по розмірах, загорнуті в папір і перев'язані шпагатом чи дротом металеві конструкції зберігалися в схованках. Вони спочатку потрапляють у високу траву, чагарники, зарості кущів, котрих на території заводу достатньо. Іх «власники» чекають потрібної хвилини, коли відвернеться охорона. Декілька секунд, і так звана «заготовка» уже по ту сторону огорожі. Ви скажете, що майже неможливо за декілька секунд подолати більш як двометрову огорожу та ще й з ванта-

жем. На це запитання відповідь впевнено — можна, навіть без спеціальної підготовки, адже на ремонтно-механічному заводі є всі умови для цього. З внутрішньої сторони території існує навіть декілька перелазів, що не затруднює подолання огорожі з будь-яким вантажем. Для більшої зручності з протилежного боку огорожі теж у кількох місцях прилаштовано сходи. Є на заводі і «прямі» сполучення з автобазою № 3.

— Більше року, — розповідає начальник варті, — я говорив адміністрації заводу про те, що необхідно заскрити розбиті вікна в заготівельному цеху, котрі знаходяться з тильної сторони заводу, встановити ва-

прокуратурою було проведено контрольну перевірку. Результати ті ж. Жоден перелаз не був «реконструйований». Більше того, встановлено, що під час обідньої перерви, та втім, і протягом усього дня, ворота складів, комор, приміщень, де знаходяться матеріальні цінності, не зачиняються. Словом, вибирай товар до вподоби, а в слушну хвилину вивезеш чи винесеш за територію підприємства... Ось так особиста безвідповідальність В. К. Пермінова, інших керівників і спеціалістів, недостатня виховна робота з підлеглими, слабка трудова і виробнича дисципліна на заводі й сприяють тому, що розкрадачі соціалістичної

ОБІЦЯНКИ

гончик біля запасних воріт, щоб виставити там постійний пост і перекрити лазівку для хапуг. Та керівники лише слухали, згоджувалися, а заходів ніяких не вживали, послаблюючи на зайнятості важливішими справами.

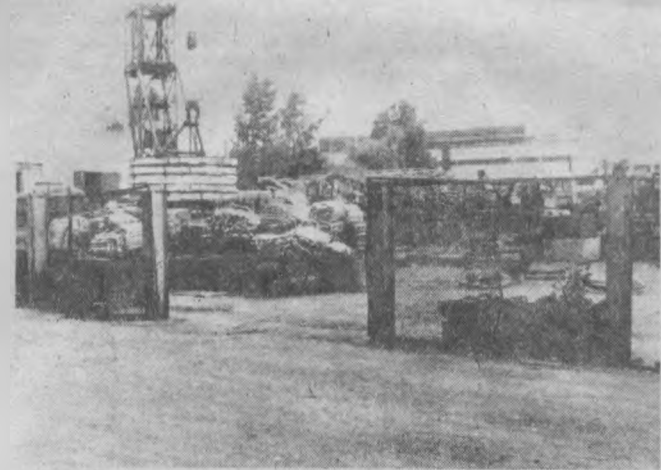
Чим же так було звантажене керівництво заводу? Можливо, наполегливо трудилось над виконанням державного плану, договорів поставок? Про це не можна сказати ствердно, адже за 6 місяців 1987 року план з реалізації продукції з урахуванням поставок недовиконаний на 9 тисяч карбованців.

Після перевірки виконуючий обов'язки директора заводу В. К. Пермінов пообіцяв усунути недоліки вже наступного дня. Через деякий час

власності тут почують себе вільно. За результатами перевірки згідно з Законом СРСР «Про прокуратуру СРСР» прокурором міста винесено попередження про недовиконання порушення закону виконуючому обов'язки директора ремонтно-механічного заводу В. К. Пермінову, юристу цього підприємства В. М. Наумову. Мимоволі виникає подив: певне, Володимиріві Костянтиновичу і його підлеглим байдуже, що їхнє рідне підприємство обдирають, як липку, розтягуючи матеріальні цінності направо й наліво.

**Ю. КУШНІРЕНКО,
помічник прокурора міста.**

На знімку: вхід на територію складів РМЗ — вільний.

приємств, якість продукції, добробут трудящих.

Одним з поширених видів одержання нетрудових доходів є дрібні крадіжки. Минулого року правоохоронними органами міста було затримано

Так, перевірка на ремонтно-механічному заводі показала, що тут спостерігаються серйозні прорахунки в організації охорони матеріальних цінностей. Адміністрація протягом

НАУКУ — У ВИРОБНИЦТВО

**ОЗИМИЙ
ЯЧМИНЬ
БЕМИР-2**

Його виведено у Миронівському ордена Леніна НДІ селекції і насінництва пшениці у співдружності з інститутом дослідження зернових культур (м. Бердичів, НДР).

Сорт ранньостиглий. У виробничому випробуванні на Тлумачській сортодільниці при врожаї 42 центнери новий сорт перевершив середньостиглий стандарт Ярна на

9,4 центнера з гектара. У колгоспі «Україна» Канівського району минулого року збрали в середньому по 35,7 центнера зерна з гектара, або на 3,6 центнера більше сорту Оксамит.

Зерно крупне. Маса 1000 штук 40,3—49,3 грама, або на 2,7 грама вище Ярни і на рівні Оксамиту. За вмістом білка близький до стандартів (11,3 процента).

**АГРЕГАТ
АКП-5**

Цей комбінований грунтообробний агрегат до

трактора К-701 створено у виробничому об'єднанні «Одесагрунтомаш». Призначений для основного обробітку ґрунту під озими і повторні культури.

За один прохід агрегат виконує кілька технологічних операцій, що скорочує кількість проходів, підвищуючи родючість ґрунту. Експлуатаційна продуктивність від 2,16 до 3,41 за годину. Ширина захвату — 5 метрів. Обслуговує тракторист. Економічний ефект від впровадження агрегату АКП-5 близько тисячі карбованців у рік.

**УНІКАЛЬНИЙ
КОМПЛЕКС**

Прислів'я «Шукай вітра в полі» незабаром може увійти до підручників з агротехніки. Як з'ясували співробітники Інституту екології генетики Академії наук Молдавської РСР, завдяки вітру здатність листя різних сільгоспкультур до фотосинтезу зростає майже вдвічі.

Оцінити послуги вітру, як, зрештою, і інших погодних факторів, допоміг унікальний комплекс на-

укового устаткування «Біотрон», який створено в академічному центрі автоматизації наукових досліджень і метрології.

На «Біотроні» досліджується генетичний потенціал рослин, які зможуть стати в майбутньому вихідним матеріалом для селекціонерів. Тут з'ясовується, для яких екологічних ніш — умов вирощування найбільше підходять ті чи інші сорти сільгоспкультур. Проводиться також експрес-оцінка нових біологічно активних речовин.

(РАТАУ)

ВІРА ХОЛОШВІЙ

Коли приходять літня пора, кожна людина прагне більше на пошину по-бути, на сонечко вийти. Старі радикують чи виха вогріти, молоді — щоб засмагнути. І ходять тоді питаються одне одного:

ся сонячне проміння, коли обліває його теплий нтерець. Лише піт летить з чола струмками, поливає картоплю. Хай біжить, думаю, зате сонце више всі хвороби, а головне — це сором і тіло

мене і жито, і кукурудза, і буряки з картоплею. Добре, що люди були поряд, привели мене додому і покладали на ліжку. А в хаті холодно, мов тріскун надворі десь. Спина ж — як розсечена черинь. Прону чоловіка в грубі затонити, а він і каже:

— Чи в тебе, жінко, з головою все гаразд? Хто ж це в таку спеку грубу топить?

— Нехай хто як хоче, — цокочу я зубами, — а мені добре натопи, чого це я повинна влітку замерзати?

Чоловік з ляку до фельдшера побіг. Той подивився на мене і запитав:

— Захотіли все сонце собі забрати? Щоб нікому більше не лишилося? То воно у вас на спині пухирями повилазило.

Цілий тиждень дивилася я в подушку. Не те, щоб на сонце, а й на стелю не могла очей підвести. Тільки стану перевертатися, а на спині пухирі мов хлопавки, стрляють.

Після того, як змінила я свою шкіру на нову, на вулицю виходжу лише з парасолькою. Хай сонця всім потроху буде. Для чого мені одній так багато?

Засмага

ГУМОРЕСКА

— Ого, де це ти так загоріла? На морі, мабуть, була?

— Яке там море! Нор-му буряків узвала...

На море я теж не поїхала, але ж хочеться і самій від людей не відстати або й чорнішою бути від інших. А то дуже вже серджуся, коли компліменти на свою адресу чую: «Таке личко біле, як сметана». Думають, мені добре бути сметаною! Може, мені хочеться бути, як кава.

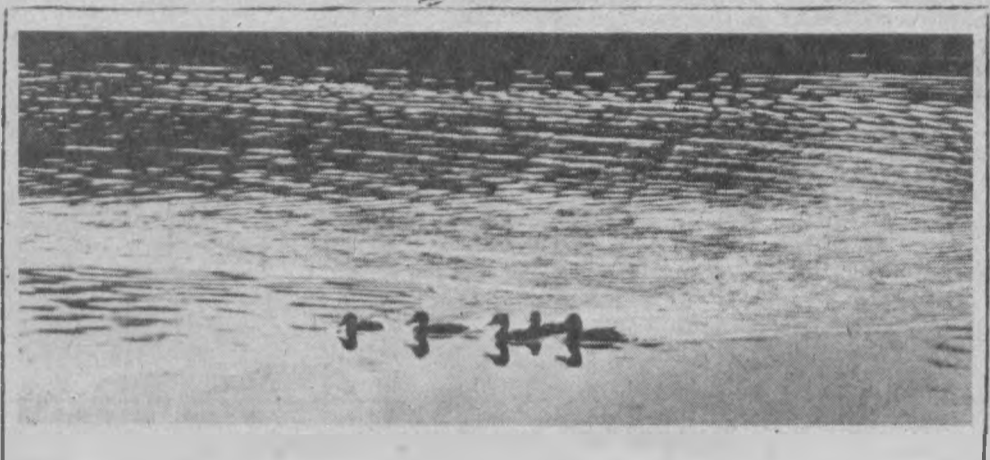
Дочекалась я нарешті сонця і пішла підгортати картоплю на город. Зразу ж роздяглася і виставила свою широку спину до неба. Як то приємно, коли на твоєму тілі граєть-

своє показати людям, коли сарафан, приміром, одягнеш чи сукню відкрито.

Цілий день простояла я на городі. Спина моя смажилася, потім горіти почала. Можливо, й шкварчала, але не чути за роботою. Не встигла я підгорнути картоплю, як мене до обніжжя потягло. А потім стало класти на сиру землю.

«Як кладе, то чого б його і не прилягти?» — вирішила я.

М'ягті то лягла, а встати не можу. Тільки почну підводитися, а городи навкруг мене круяться. Знаю, що в ногах у мене жито, а в головах кукурудза. А це бігає навкруг

Надвечір'я.

Фото Б. Горбачевського.

Слово за вами, гумористи

Бажаючих взяти участь у конкурсі на крашу назву гумористично-сатиричного куточка «Нового життя» виявилось не так і ясно. Однак при виборі найкращої з них журі розгубилося. З одного боку, нам здається, що в усьому розсіп сатирично-гумористичних перлин так і не виявилось найлаконічнішої, найвлучнішої. І при цьому — найгумористичнішої і найсатиричнішої. З іншого боку, журі засумнівалося: а що, як раптом у великих нелегких пошуках шедевр загубило почуття гумору? Тож, пропонуючи цей огляд назв куточка, редакція знову звертається за допомогою до читачів розсудити — чия ж назва найкраща?

Однією з перших висловила броварчанка, пенсіонерка Т. Л. Капустіна. Вона абсолютно впевнена, що сатирично-гумористичний куточок повинен носити назву «Деркач».

А ось Л. А. Беркович вирішив пофілософствувати. «Прочитав я в «Новому житті», що треба придумати назву до гумористично-сатиричного куточка, і вирішив, що це діло моє. За натурою я чоловік прискіпливий, до всього мені діло. Та й на пенсії я, тож і 20 карбованців будуть не зайві...»

У країні нашої йде перебудова, набирає темпів прискорення, гласність, так що нам до всього діло. О! А хіба це не назва: «До всього нам діло». Але довгувата. Треба, як каже Козьма Прутков, «дивитися в корінь». То, може, «Дивитися в корінь»? Корінь чого? Корінь життя району. А район у нас промисловий, з розвиненим сільським господарством. А коли так, то ще діди підчищали деталі терпужок, значить, «Терпужок»? Ні, застаріле. Тепер «фреза». Але ж сільське господарство з розвиненим тваринництвом, овочівництвом, кар-

топлярством. Ну то «Кислячок», «Хріннок»... А діти, наша зміна... То — «Світлячок».

Тоді як з благоустроєм міста, сіл? «Віник!» Забули ж про садівництво. Немає кращого тут слова, як «Терен».

А торгівля, громадське харчування? То це вже «Куліш». А сміху, гумору, веселощів — «Гуморинка», «Броварчанка-перчанка». Хороших назв багато. Хай своє слово скажуть читачі.

Деякі варіанти запропонував учитель-пенсіонер з Великої Димерки І. Є. Гнидюк — «Скорпіон», «Шпичка», «Рашпиль», «Реп'ях». Він, до речі, надіслав і власні вірші до першої гумористично-сатиричної сторінки.

А ось Я. Л. Лозинський пропонує майбутню сторінку назвати «Броварик-хитровик», «Перукар».

Цікаву думку висловив у своєму слові Панас Половотряс, яке надіслав житель Красилівки М. І. Янченко. Отже, «Слово Панаса Половотряса»? А жителя міста О. Е. Федорець заперечує, мовляв, треба назвати куточок «Бро-ва-різ». Перекопаний у своїй правоті також броварчанин Н. А. Морозов, який вважає, що куточку найбільш підходить назва «Порція сміху».

Вирішили позмагатися і два літківчани — Н. Л. Деменко та А. В. Матвієнко. Перший каже — «Сатиричний млин», до-

пускає і «Жартівливу павутину», інший наполягає — «Шлагбаум совісті».

Свій доробок надіслав і наш активний автор з Красилівки, відомий читачам своїми гуморесками, пародіями. В. О. Якубовський. Ось його варіанти сторінки — «Не цілом махати», «В пазуху за словом», «Сміх на кутні зуби», «Перчанські секрети», «Сміх крізь слюзи», «Біотоки серця з перцем».

Гадаємо, цей перелік добре доповнять пропозиції і броварчанина М. Федоренка: «Віяло», «Витребеньки», «Ну і ну», «Який Сава, така й слава», нашого читача з Києва В. А. Довгича — «Гаряча пекарня»...

Звичайно, всіх запропонованих назв не перерахувати. І сам автор з цим погоджується. Великий запас дотепних слів і образів у нашому народному гуморі. «Та головне, — підкреслює М. Федоренко, — щоб, прийнявши одну з надісланих назв, редакція не забула головну мету, особливо нині, в період великої перебудови суспільства. Отже, творчих успіхів вам, гумористи й сатирики Броварщини!»

Тож чия назва найкраща? Можливо, у когось народилася нова думка, ідея, назва... Просимо поділитися. А ще, оскільки народження нового гумористично-сатиричного куточка не за горами, надсилайте свої гуморески, фейлетони, називайте адреси, теми, які, на вашу думку, чекають гострого пера.

Журі.

Редактор А. ВОЛОШИНЕНКО.

Управлінню торгівлі Броварського міськвиконкому

НА ПОСТІЙНУ РОБОТУ ПОТРІБНІ:

— продавці в господарчий магазин № 42,

— продавці у продовольчий магазин № 15.

Звертатися на адресу: вул. Київська, 139, відділ кадрів.

З ПОЕТИЧНОГО ЗОШИТА

Натюрморт

Гута

Під сволоком
Пучок сухого маку,
Щербатий глек із теплим молоком
На нефарбованим столі
Поставила дбайливо господиня,
Так схожа на мою бабусю.
Поставила та й вийшла
На хвилиночку.
А вийшла
І згубилася в житях,
А чи в напідкаж,
Чи в хрещатому барвінку,
Що проростає крізь її
Уже наввіки занімліла руки.
А мак під сволоком
З роками висихав,
І глек забутий став
Всього лиш тінню,
Що впала в пам'ять
І на полотно.

Пишу верлібри, бо душа
Не хоче бути стриженою конем,
Яного вперто гонять владні рими,
Куди? Навіщо? За минулим днем,
Де залишилось плетиво незриме
Моїх доріг, дороги краш, гірш,
Бували рівні, часом із горбками,
Пишу верлібри, бо життя — то вірші,
Та не завжди зримовані рядками..

Алла ТОПЧІЙ.

Псвертаються лелеки,
Зеленіє темний ліс.
— Тату, де отой лелека,
Що мене до вас приніс?
— Той лелека тут зимує,
Не страшно йому зима.
Він щодня тебе годує, —
каже тато жартома.

Микола МАЙБОРОДА.

Стук дятла дробний і тривожний
Мне душу влітку розбаредил.
Когда, ступая осторожно,
Я к Пути утром подходил.
Лесное озеро в тумане.
Им скрыты кроны диких груш,
Кустистый шавель на поляне
И опящий в чистотеле уж.
Колодец с треснутой вертушкой
И цепью в несколько витков,
Большая жестяная кружка —
Подделки наших стариков.
Вот так же утренней порою,
Под шум листвы и пичий крик,
Давно — люд тленом и золою
Мы набрали на броневик.
В заржавленной, стальной коробке,
Насквозь пробитой с двух сторон,
Нашел я в черной овантовке
В углу эсэсовский погон...
Давно уж нет того, что было...
Иду по Гуте неспеша,
Над лесом тихо солнышко всплыло,
Лучом играя в юмышках.

Лесная дорога

Лесная старая дорога,
Тебе не счастье ни лет, ни дней,
И от какого ты порога
Кружишь меж рытвин и корней?
Запахло сыростью, грибами,
Но в чаще птиц не слышу я,
К опушке с мертвыми дубами,
Сквозь тлен, приводит колея.
Под некогда могучей кроной,
Покой от недругов храня,
В войну отряд разведки конной
Здесь проскакал мимо меня...
Дубы в наряде черном, строгом,
В забвенье пушечный раскат...
Их ветви грозно, словно роги,
Навстречу путнику глядят.
Я ухожу. Здесь все как было,
Что видел сорок лет назад,
Лишь те, кого огнем спалило,
В земле под мрамором лежат.

Николай НАЛИС.